

Johannesevangeliet 18:4-8

Dessa verser är hämtade från en text som skildrar hur den romerska vakten och några av översteprästens och fariséernas tjänare tillfångatog Jesus i Getsemane. Det speciella med denna text, jämfört med till exempel Johannes 8:24, är att när Jesus uttalade orden *Egó eimi* står det att de som kom emot honom vek tillbaka och föll till marken. Denna övernaturliga händelse anser många vara ett tydligt bevis för att Jesus är den evige Guden:

*”Jesus, som visste om allt som skulle hända honom, gick ut och sade till dem: ’Vem söker ni?’ De svarade: ’Jesus från Nasaret.’ Han sade till dem: ’Jag Är [Egó eimi].’ Bland dem stod också Judas, han som förrådde honom. När Jesus sade till dem: **Jag Är** [Egó eimi], vek de tillbaka och föll till marken. Än en gång frågade han dem: ’Vem söker ni?’ De sade: ’Jesus från Nasaret.’ Jesus svarade: ’Jag sade er att **det är jag** [egó eimi].’”¹*

Lägg märke till att *Egó (egó) eimi* förekommer tre gånger i denna text, men ändå har översättaren valt betoningen ”Jag Är” endast i de två första fallen. I det sista fallet har han/hon däremot valt att översätta de båda grekiska orden med ”det är jag”. Är det så man gör en trovärdig översättning av Bibeln? Att det står *Egó* (stor bokstav) i de två första fallen och *egó* (liten bokstav) i sista fallet gör ingen större skillnad i betydelse då detta personliga pronomen återfinns med liten bokstav även i andra texter, tillsammans med betoningen ”Jag Är” av översättaren (se under *Johannesevangeliet 8:24*). Dessutom finns det en fortsättning på denna berättelse, en fortsättning som klart och tydligt visar att den traditionella förståelsen av orden *egó eimi* är överdriven:

”De som hade gripit Jesus, förde honom till översteprästen Kajfas, där de skriftlärda och de äldste hade samlats ... Översteprästerna och hela Stora rådet sökte nu skaffa fram något falskt vittnesmål mot Jesus för att kunna döma honom till döden. Men de fann inget, trots att många falska vittnen trädde fram.”²

Orden ”*de som hade gripit Jesus*” syftar helt klart tillbaka på de som föll till marken i Getsemane. Det står att översteprästerna och hela stora rådet försökte hitta ett sätt att kunna döma honom till döden, men utan framgång. Är inte det märkligt? Jesus hade bara några timmar tidigare gjort anspråk på att vara Gud (enligt den traditionella kristna förståelsen) med *egó eimi*, ändå kunde de inte hitta något giltigt skäl att döma honom till döden. Varför berättade inte de som hade gripit Jesus om den ”händelse” han hade gjort sig skyldig till, om det nu verkligen förhöll sig så? Att sedan den romerska vakten och de övriga vek tillbaka och föll till marken får vi nog hitta en annan orsak till än att Jesus skulle ha gjort anspråk på att vara Gud.

¹ Joh. 18:4-8

² Matt. 26:57-60